

آقای دکتر محمد بیکدلی

درو دگرم برینا ویر مادرا، همنده مان خانم دکتر بیکدلی
سید شمس مراد را که به یاد نه اشته باشد اما این کلام بدیع
با کلام اصطفائی را می شناسند.

به هر حال انگیزه ی نگارش این نامه آن است که پدر روان
شما دکتر غلامحسین بیکدلی بخش از سؤاها مرا با تقدیر بسیار
دانشمندانه خود مسترسی کرده بود، که تا سفا به سبب آن حادثه

ناروا به چاپ برنید. البته سؤاها آن محمود در کتاب
دیگر من چاپ شده و اما من این اثر منزهانه دکتر بیکدلی را
در هجرت آما گو ما گون حفظ کرده ام و تو صمیم کرده ام پس از من
آمیود با کفانی موجودم به استنوی پرورش می آید آفر کانی
دانشگاه لندن فرستاده شود.

می خواستم سؤا از این اثر پدر ادیبان با خبر بشید
آیا نظر ویژه ای در باره آن دارید.
شهر کندی سال ۱۳۵۲ در باکت به پایان رسیده است

تلفن من در لندن چنین است
00442074602973

~~00442074602973~~